

Legermotoren in Normandië, mei 2013

In de week van 13 t/m 17 mei zijn we met een groep van 5 legermotoren (2 x Zündapp KS750, 2 x BMW R75 en 1 BMW R12) naar Normandië geweest. We hadden een Chambre d' Hote in Arromanches afgehuurd en hebben van daaruit onze ritten gemaakt. Maandag de 13e was bedoeld voor de heenreis, en de vrijdag de 17^e voor de terugreis, zodat er 3 volle dagen overbleven om de regio te verkennen. Gezien de afstand en beschikbare tijd hebben we de motoren maar op de aanhangers meegenomen. Onze Chambre d' Hote was pal aan de boulevard van Arromanches gelegen, recht tegenover het museum dat over de aanleg van de kunstmatige haven aldaar gaat. Dinsdagochtend de 14e regende het licht en daarom hebben we eerst dat museum bezocht. Dit museum is vrijwel geheel gewijd aan de aanleg van de kunstmatige haven (de zogenaamde Mulberry Harbour) die na de landingen in Normandië op 6 juni 1944 in Arromanches is aangelegd. Restanten van de caissons die als golfbrekers zijn afgezonken, liggen nog steeds in zee. Na het museumbezoek was het zo goed als droog en reden we met de motoren eerst naar Bayeux om te gaan tanken. Daarvandaan reden we via de kleine wegen eerst naar Douvres-la-Délivrande waar nog een Duitse radarinstallatie staat. Vervolgens naar Quistreham voor een kijkje bij Le Bunker, een vuurleidingspost voor de Atlantic Wall. Om het plaatje compleet te maken posteerden we onze motoren maar op het pleintje, recht voor de ingang van dit museum.

Vanaf Quistreham volgden we door plaatsjes als Luc-sur-Mer en Courseulles-sur-Mer de kust naar Arromanches om aldaar nog de 360 graden bioscoop te bezoeken. Deze bioscoop geeft een indruk van de gebeurtenissen voor en tijdens de landingen in juni 1944. En daarna was het terug naar onze Chambre d' Hote. Die hele middag hebben we het droog gehouden, en zelfs af en toe de zon gezien.

Op woensdag reden we eerst naar de Batterie Longues-sur-Mer. Dat zijn nog redelijk intact zijnde Duitse kanonnen met hun bunkers, onderdeel van de Atlantic Wall. Om ook daar een mooi plaatje te maken hebben we onze motoren maar even voor zo'n geschut gezet. Belangstelling alom, met name van Engelse en Amerikaanse bezoekers. Vervolgens reden we via Port-en-Bessin naar de grote Amerikaanse begraafplaats bij Colleville-sur-Mer. Het blijft indrukwekkend, en mooi zoals deze verzorgd wordt. Een korte lunch tussendoor in Saint-Laurent-sur-Mer en door naar Pointe du Hoc. Pointe du Hoc is de rotspunt waar de Amerikaanse Rangers vanaf het strand naar boven moesten klimmen om het daar staande Duitse geschut onschadelijk te maken. Dat geschut kon namelijk de Amerikaanse troepen die op Omaha Beach landden beschieten. Echter, het geschut was door de voorafgaande bombardementen al deels onschadelijk gemaakt, en wat niet beschadigd was hadden de Duitsers meer landinwaarts geplaatst zodat de Rangers het idee hadden dat alles weg was. Het stuk grond is nog steeds een soort gatenkaas, diepe kuilen die de bomkraters zijn en kapot gebombardeerde bunkers, maar ook bunkers die nog behoorlijk intact zijn gebleven. Er was na dit bezoek nog voldoende tijd om via Carentan naar Sainte-Mère-Eglise te rijden. Via de D514 en de N13 reden we daar naartoe. Wie de film "The Longest Day" heeft gezien, weet van de Amerikaanse parachutist die lang aan de kerktoren heeft gehangen. In tegenstelling tot wat de film doet geloven, is deze parachutist door de Duitsers gevangen genomen, maar wist door het tumult te ontsnappen en voegde zich daarna pas bij de Amerikaanse troepen. Hij heeft de oorlog overleefd en heeft daarna nog een aantal bezoeken aan deze plaats gebracht. Sainte-Mère-Eglise heeft een mooi museum dat over de luchtlandingen gaat. Na dit bezoek te hebben reden we over de N13 via Carentan naar Cambe waar de Duitse begraafplaats ligt. Hier liggen bijna 3 x zo veel soldaten begraven als op de grootste Amerikaanse begraafplaats. Erg sober ingericht, en daarmee misschien wel indrukwekkender. Vervolgens terug naar Arromanches. Ook deze dag hebben we mooi weer gehad, volop zon en geen spatje regen.

Donderdag begon met stralende zon en bezochten we eerst het museum in Bayeux. Dit museum gaat niet zo zeer over de landingen, maar over de slag om Normandië. Het heeft de geallieerden immers bijna 3 maanden gekost om Normandië te veroveren en uit te komen, en daarna ging het erg vlot. Binnen korte tijd stond men in Parijs en verder. Na het museumbezoek zijn de door de binnenstad van Bayeux gereden voor een lunch en hebben we de kleine weggetjes rond Bayeux gereden, gewoon om wat meer van de omgeving te zien. Na Balleroy zijn we meer westwaards gereden en zo met een grote boog om Bayeux weer terug naar de kust. Na terugkomst in Arromanches werden de motoren weer opgeladen om de volgende dag vroeg te kunnen vertrekken. En vrijdag ging het dus weer huiswaarts.

Het viel op dat iedereen aan de weg en op de bezochte plaatsen vol enthousiasme was over deze Duitse motoren. Kennelijk ziet men die daar niet zo veel. Zeker in de tijd van 6 juni wemelt het van geallieerde voertuigen en zijn de Duitse minder welkom. Als we van elke foto die genomen is een euro hadden kunnen ontvangen, waren we met flink gevulde zakken thuis gekomen. Bezoekers uit veel landen doen Normandië aan: Engelsen, Duitsers, Amerikanen, Belgen en Nederlanders, en velen daarvan op "Battletour". En we hebben geen wanklank gehoord. Al het materieel heeft het goed gehouden, geen panne of andere ongemakken en dat is met motoren van zo'n 70 jaar oud toch een mooie prestatie.

Eric Verbeek